

SOSIALURIN

Útgevandi: Føroya Javnaðarflokkur

Blashtjóri: Villi Sørensen
tlf. 5479

Prent: Prentsmiðjan á Heygsbreyt
tlf. 1820

1965 ber fruktir av seinasta landsstýrisins grundleggjandi arbeiði

Fyri sjei árum síðani tóku javnaðarmenn leiðsluna í landsstýrinum, stuðlaðir av sambandinum og gamla sjálfstýrinum.

Hvussu mundi fara at bera til at skipa fyri landsstýrisarbeiðinum, so vit komu burtur úr teirri veruliga naggatódni, sum ta fyrverandi landsstýrið við einum fólkaflaksskum meirluta hevði komið landinum út í?

Hetta var tann standandi spurningurin manna millum. At talan var um eina veruliga naggatódni, minnst allir menn, ið upplivdu ta tíðina: — Arbeidsloysi við stórum streymi av fiskimønnum og arbeiðsmønnum til Íslands, Noreg, Týsklands til arbeiðis á fiskiskipum og virkjum.

Eingi skip!

Vega- og havnaarbeiðini vóru bara ein viðfánur aftaná at hava verið heilt bannað av landsstýrinum.

Eingin íleggingarpeningur!

Hin sosiala forsoingin langt, langt aftur.

Eingin landssjúkrahús- og sinnissjúkrahúsbygging í eyg-sjón.

Skúlabygging ein viðfánur.

Rættindi í Grønlandi í somu trongu rommum.

Rætturin til fiskivinnu í Íslandi og Noregi skerður við rakstrinum út um 12 mila fiskimarkið.

Men landsstýrið við javnaðar mannum sum lögmanni og leiðara hevði sína ætlan og ætlanir.

Ikki meiri enn setstur í lögmannssessin for lögmaður av landinum til samráðingar um hesar ætlanir.

Væl gekkst!

So væl, at andstöðan varð fullkomuliga ovfarin. Hon vitsti sær einki at siga uttan at royna gera látur burtur úr og trútta til lygnar boðini, ið komu frá lögmanni um úrslitið av samráðingunum:

1. Havna- og vegabyggingin skuldi koma aftur í gerð í stórum muni — íleggingarpeningur var fingin til tess.

2. Íleggingarskipan var fingin í lag til bygging av einum 60—70 stórum linubátum í komandi árum.

3. Ellispensjónar- og avlams-pensjónar og onnur forsoingar skipanir skuldu skipast um og forast á javnt við tilsvandari skipanir í Danmark.

4. Landsjúkrahúsbyggingar-sinnissjúkrahúsbyggingar- ætlanir skuldu nú verða gjørdar til veruleika við íleggingarhjálpi frá danska stati.

5. Ravmagnanin av øllum Føroyum skuldi fremjast og hin neyðuga íleggingin at fremja hetta mál skuldi greiddast.

6. Skúla- og skúlahúsbyggingin kring landið skuldi verða tikin upp við miklari kraft.

7. Læraraskúlabyggingarnir skuldu verða greiddir frá hondini av statinum.

8. Íleggingarskipan til frama fyri stóridnaðarvirki ymsa staðni eins og til smáidnaðin.

9. 6 nýggjar havnir og størri veiðioki í Grønlandi.

Fleiri vóru málini, sum samráðst varð um, og sum semja varð um at leggja árar um borð fyri í felagsskapi at loysa, men tey komu seinri í raðnum at fremja, og til ta tíð vildi verða tikin stóða til íleggingarhátin.

Ein av teimum seinri avgjördu íleggingarhátum var avgerðin um 60 miljónagrunnin til loysn av serliga stórum málum sum fjallaholabygging, framhald av ravmagnani o. t.

Av teirri íleggingarskipan, ið

kom í lag undir seinasta landsstýri kann verða nevnt:

statsins 20 miljónalán til skipastudningsveitan og veg- og havnabygging, ægnsudviklingsláníni, øindustriálfondene,

65—70 miljónir sum lán og beinleiðis studningur til sjúkrahúsbyggingina,

8 miljónir um árið til realrettstovnin, so leingi sum hesin stovnur tørvaði láni-pening til útláns til skipa-bygging. Fyrsta tilsøgnin var fyri 5 ár við 40 milj. tilsams. Næsta tilsøgnin var eisini fyri 5 ár við 8 milj. um árið við øðrum 40 miljónum.

Øll hesi málini vóru framd undir seinasta landsstýrinum ella byrjað ella fyrireikað til byrjingar.

Afturat hesum kann verða nevnt, at avgerðin um 12 sjómilamarkið varð avgjört undir seinasta landsstýrinum.

Fiskirættindini, vit høvdu mist undir Íslandi og við Noreg undir fólkaflakks- gamla sjálfstýris- sambands landstýrinum, vóru afturvunnen undir seinasta landsstýrinum.

Seinastu landsstýrisins sam-

ráðingar í Grønlandi og í Íslandi, ið frá føroyskari síðu fóru fram við útsendingum við lögmanninum sum leiðara og orðførara.

Hetta glasiliga úrslit gav javn aðarmonnum stórsigur við seinasta lögtingsval, hóast teir valið frammanundan høvdu vunnið sín størsta sigur.

Men sambandið og gamla sjálfstýrið hava av okkum ófatilugum grundum fyri alt í verðini viljað steðgað hesari javnaðarmanna sigursgongd og vildu ikki vera við at gera landsstýri saman við javnaðarmønnum av nýggjum. Og gamla sjálfstýrið undir nýggjari leiðslu leyp beinavegin yvir til sin arvafigginda, flokkin, sum hevði etið tað upp, fólkaflakkin, og vendi svorðsoddin móti javnaðarmønnum.

Í 3 ár hevur sjálfstýrisfylkingin við einum manni í meirluta stýrt Føroyum.

Hvussu hetta stýrið hevur verið, hava teir sjálfir lýst best.

Teir hava, bart út sagt, einki kunna fingið av skafti av teirra egnu ávum, tí teir hava ligið í ævigum klandri og ósemju um alt og øll mál, sum teir høvdu sagt seg vilja fram.

Tað er ikki óv nógv sagt, at tað, sum er hent undir hesum landsstýrinum, er einki uttan ein umsiting av tí, sum var sett í gongd og fingið í lag undir seinasta landsstýrinum.

Eingin nýggj ílegging!

Eingin nýggj sosial forsoing.

Stutt sagt eingir nýggir uppbyggingarvegir, hvørki á landi ella á sjógv. Heldur einki sjálfstýri. Ikki eitt av sínum sjálfstýrislyftum.

Men eitt ræðuligt klandursrok hevur staðið av teimum.

Hetta klandur og orrusturok kom í hædd sína, tá ið lögmaðurin Hákon Djurhuus í útvarpi og á opnum tingi segði frá, at hann kundi ikki halda fram sum lögmaður, tí hann hevði ikki nakran meirluta aftanfyrir seg.

Hann legði frá sær.

Men tá ið til stykkis kom, gjørdi hann ta ómansligastu gerð, sum nakar stjórnamaður hevur gjørt. Hann kreyp frá orðum sínum. Skipaði fyri, at hans ara flokkur saman við hinum samgonguflokkunum á opnum tingi gjørdi hansara orð til einkis og kravdu av honum at halda fram við klandurstýrinum — og hann tók so álitis- (Framh. á 4. síðu)

Hvar? Hvør?

FØROYA
BANKI

Aldan kvøður -
aldan kvað -
aldan lýðir ymiskt lag. -
Hevjar høvur,
brot um nøvirl!
Aldan brýtur nátt sum dag.